**N O R A K S T S**

Lieta Nr.142064410
Lietvedības Nr.A0568-11/44

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Valmierā, 2011.gada 23.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā:
tiesnese S.Pone,

piedaloties pieteicējam *U.S.*,
atbildētājas - Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *J.A.*,

2010.gada 1.februārī un 2011.gada 3.maija atklātās tiesas sēdēs izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *U.S.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 24.maija lēmuma Nr.3078 atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2010.gada 28.jūnijā saņemts *U.S.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Valsts policijas Rīgas reģiona Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – Valsts policijas Rīgas RP KPP) 2010.gada 24.maija lēmuma Nr.3078 (turpmāk arī – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 29.jūnija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr.142064410.

Ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.$^{5}$ panta pirmās daļas.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteicējs uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir atceļams, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[2.1] 2010.gada 1.martā ap plkst.10.00 pieteicējs vadīja SIA „*/Nosaukums/*" piederošo automašīnu Toyota Corolla ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* pa Eksporta ielu no Elizabetes ielas puses Muitas ielas virzienā un veica kreiso pagriezienu uz Muitas ielu. Pēc pagrieziena veikšanas pieteicēja transportlīdzeklim no aizmugures ar ieslēgtām bākugunīm un skaņas signālu piebrauca policijas automašīna un deva rīkojumu apturēt

automašīnu. Policijas darbinieks paskaidroja, ka pieteicējs, veicot pagriezienu, ir pārbraucis doto krustojumu pie aizliedzošā sarkanā luksofora signāla, par ko pieteicējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA645513 (turpmāk arī –Protokols). Pieteicējs, nepiekrītot policijas darbinieka apgalvojumam, savus argumentus pievienoja rakstiski pie administratīvā pārkāpuma protokola, kā arī, administratīvā pārkāpuma protokolā tika izdarīta atzīme par to, ka nepiekrīt ceļu policijas darbinieka rīcībai.

Pieteicējs norāda, ka Protokolā minētais ceļu policijas darbinieka ziņojums netika sastādīts notikuma vietā un tā saturs pieteicējam nav zināms.

[2.2] Pieteicējs piekrita ceļu policijas darbiniekam par to, ka krustojumā atradies tajā brīdī, kad luksoforā dega sarkanais aizliedzošais signāls un, vienlaicīgi ar to paskaidroja, kāpēc tajā brīdī atradies krustojumā.

Atsaucoties uz Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi' (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 143.punktu, pieteicējs uzskata, ka ceļu policijas darbinieks nevarēja precīzi redzēt viņa vadītā transportlīdzekļa stāvokli katra luksofora signāla laikā, t.i., kur transportlīdzeklis atradās tad, kad iedegās zaļais signāls, jo policijas darbinieks atradās transportlīdzeklī, kas atradās aiz pieteicēja transportlīdzekļa.

[2.3] Pieteicējs 2010.gada 23.martā ieradās Rīgā, Gaujas ielā 15, kur tika pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA645513 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums), ar kuru pieteicējam tika uzlikts naudas sods Ls 20.00 apmērā.

Pieteicējs nepiekrīt, ka policijas darbinieks nav ieinteresēts lietas izskatīšanas rezultātā, un uzskata, ka ceļu policists var nevēlēties atzīt savas rīcības nepareizību, līdz ar to viņš ir ieinteresēts, lai viņa lēmums tiktu atzīts par likumīgu, neskatoties uz to, ka viņa pierādījumi ir nepietiekoši.

Pieteicējs norāda, ka tā kā viņam nav pierādījumu - liecinieku liecības, kas pierādītu, ka viņš nav izdarījis minēto pārkāpumu ceļu satiksmē, tad amatpersona, kura izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, lielāku ticamību piešķīra policijas darbinieka ziņojumā rakstītajam. Pieteicēja lūgums iepazīties ar ceļu policijas darbinieka dienesta ziņojumu tika noraidīts, pamatojot to, ka tas ir iekšējās lietošanas dokuments.

Pieteicējs, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā minēto, norāda, ka viņam nav zināmi iemesli, kāpēc lietas izskatīšanas laikā tika noraidīts viņa lūgums iepazīties ar visiem lietas materiāliem un līdz ar to tika liegta iespēja sniegt paskaidrojumus, un uzskata, ka lietas izskatīšanas laikā tika pārkāpts Administratīvā procesa likuma 61.pants, LAPK 260.pants, 7.pants, 150.pants un 244.pants, kā arī, izlemjot jautājumu par pārkāpēja vainu, nav ievērota nevainīguma prezumpcija.

[3] Atbildētāja 2010.gada 2.augustā Administratīvajā tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicējas pieteikumu neatzīst pilnā apjomā un, par pieteicēja pieteikumā norādītiem argumentiem norāda, ka ar administratīvās lietas materiāliem ir pilnībā pierādītas pieteicēja darbības Ceļu

satiksmes noteikumu 56.4.punkta prasību pārkāpšanā, kā arī, ka lietā nav neviena objektīva, likumīga un pamatota iemesla, lai atceltu pieteicējam piemēroto sodu.

[4] Tiesas sēdēs pieteicējs pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā ietvertos argumentus.

[5] Tiesas sēdēs atbildētājas – Latvijas Republikas, pusē pieaicinātās iestādes - Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāve pieteicēja pieteikumu neatzina, minot pārsūdzētajā lēmumā un rakstveida paskaidrojumos ietvertos argumentus.

[6] Uz tiesas sēdi izsauktais liecinieks *M.L.* sniedza šādu liecību.

Valsts policijas transportlīdzeklis, kurā atradās arī liecinieks, brauca pa Eksporta ielu. Mašīnā bija 3 inspektori. Nepiebraucot pie krustojuma, luksoforā iedegās sarkanā gaisma. Priekšā braucošā automašīna ķiršu krāsas „Toyota", nebremzējot veica kreiso pagriezienu uz Muitas ielu. Valsts policijas transportlīdzeklis brauca aizmugurē 20 m attālumā.

Notikums notika no rīta. Satiksmes intensitāte tajā laikā bija ļoti minimāla. Lielākā satiksmes intensitāte ir no plkst.8.00 līdz mazliet pēc plkst.9.00, jo visi ir aizbraukuši uz darbu. Krustojumā nebija sastrēgums un pie luksofora gaidīšana nenotika. Krustojums bija brīvs.

Valsts policijas transportlīdzeklis, braucot aiz pieteicēja vadītā transportlīdzekļa, sāka bremzēt un bija gandrīz apstājies, jo luksoforā dega sarkanais signāls, bet priekšā braucošais transportlīdzeklis turpināja kustību. Pieteicēja vadītais transportlīdzeklis, nedaudz samazinot ātrumu, bet neapstājoties pirms krustojuma, šķērsoja krustojumu. Kad pieteicēja vadītais transportlīdzeklis brauca pirms Valsts policijas transportlīdzekļa, krustojumā nestāvēja neviens transportlīdzeklis. Ziņojumam pievienotajā shēmā mašīna ir iezīmēta priekšā neprecīzi. Tā bija domāta automašīna, kas jau sen bija iegriezusies iekšā. Pieteicēja vadītais transportlīdzeklis tika apturēts un pieteicējam izskaidrots pārkāpums. Pieteicējs atbildējis: „Atvainojiet, es nepamanīju".

## Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku pārstāvju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Tiesa konstatē šādus lietas faktiskos apstākļus:

[8.1] 2010.gada 1.martā Valsts policijas Rīgas rajona pārvaldes Ceļu policijas biroja jaunākais inspektors *M.L.* sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 645513, kurā konstatēts, ka 2010.gada 1.martā plkst.10.10

Rīgas pilsētā pieteicējs vadīja transportlīdzekli Toyota Corolla ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* pa Eksporta ielu no Elizabetes ielas puses Muitas ielas virzienā un veicot kreiso pagriezienu uz Muitas ielu Citadeles ielas virzienā neapturēja transportlīdzekli šim nolūkam paredzētā vietā un izbrauca doto krustojumu pie luksofora sarkanā aizliedzošā signāla, ar ko pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 56.4 punktu. Par šādu pārkāpumu atbildība paredzēta LAPK 149.[5] panta pirmajā daļā (*sk.lietas 23.lapu*).

[8.2] 2010.gada 23.martā Valsts policijas Rīgas RP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektors I.Skrastiņš pieņēmis Lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA 645513, ar kuru nolemts par Protokolā konstatēto pārkāpumu pieteicējam uzlikt naudas sodu Ls 20 (*sk.lietas 24.lapu*).

[8.3] Ar Valsts policijas Rīgas RP KPP 2010.gada 24.maija lēmumu Nr.3078 sākotnējais lēmums atstāts negrozīts (*sk.lietas 31.-35.lapu*).

[9] LAPK 149.[5] panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu.

Par šādu pārkāpumu minētajā tiesību normā paredzēta administratīvā atbildība – naudas sods velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no divdesmit līdz simt latiem.

[10] Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 56.punkta, kurā noteikta luksofora gaismas signālu nozīme, 56.4. apakšpunktā ir noteikts, ka luksofora sarkanais signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību. Lai informētu par sarkanā signāla degšanas ilgumu, zem luksofora vai tā sekcijas var uzstādīt paskaidrojoša satura plāksnīti.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 64.punktu, ja satiksmes regulētāja vai luksofora signāli, izņemot šo noteikumu 59.punktā minēto luksoforu, braukt aizliedz, transportlīdzekļa vadītājam jāaptur transportlīdzeklis pirms stoplīnijas (929.ceļa apzīmējums) vai 541.ceļa zīmes. Ja nav stoplīnijas (929.ceļa apzīmējums) vai 541.ceļa zīmes, saskaņā ar šā punkta 64.1.apakšpunktu transportlīdzeklis jāaptur pirms krustojumiem un citos ceļa posmos - pirms gājēju pārejas, bet vietās, kur tās nav, - pirms luksofora (ja braukt aizliedz satiksmes regulētāja signāls, - pirms brauktuvju krustošanās vietas) tā, lai netraucētu citus transportlīdzekļus un gājējus, kuru kustība ir atļauta.

Ceļu satiksmes noteikumu 139.punktā noteikts, ka aizliegts iebraukt krustojumā vai brauktuvju krustošanās vietā, ja izveidojies sastrēgums, kas transportlīdzekļa vadītāju var piespiest apturēt transportlīdzekli krustojumā vai brauktuvju krustošanās vietā un traucēt braukt citiem transportlīdzekļiem.

Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 143.punktā noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam, kas iebraucis krustojumā, kad to atļāva luksofora signāls, no krustojuma iecerētajā virzienā jāizbrauc neatkarīgi no tā luksofora signāla, kas uzstādīts pirms izbraukšanas no krustojuma. Ja krustojumā pirms luksoforiem, kas atrodas transportlīdzekļa vadītāja braukšanas ceļā, ir 541.ceļa zīme, transportlīdzekļa vadītājam jāņem vērā katra luksofora signāli.

No minētajām tiesību normām izriet aizliegums transportlīdzekļa vadītājam braukt, ja luksoforā deg aizliedzošais (sarkanais) signāls. Taču minētais aizliegums nav absolūts, proti, gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājs pie braukt atļaujoša signāla ir iebraucis krustojumā, tad transportlīdzekļa vadītājam ir jāizbrauc no krustojuma iecerētajā virzienā arī tad, ja luksoforā jau ir iededzies braukt aizliedzošs signāls.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[5] panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, nepieciešams konstatēt, ka persona, vadot transportlīdzekli, brauc pie luksoforā aizliedzoša signāla un nepastāv Ceļu satiksmes noteikumos noteiktie apstākļi, kādos braukšana pie aizliedzošs signāla ir atļauta, tostarp Ceļu satiksmes noteikumu 143.punktā minētie apstākļi.

[11] LAPK 243.panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 243.panta otrajā daļā noteikts, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tiesa konstatē, ka izskatāmajā administratīvā pārkāpuma lietā ir šādi pierādījumi: Protokols; Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora *M.L.* 2010.gada 1.marta ziņojums ar pielikumā pievienotu shēmu (*sk.lietas 26.-27.lapu*); pieteicēja 2010.gada 1.marta paskaidrojums (*sk.lietas 28.lapu*); Protokolu saraksts (*sk.lietas 29.lapu*); karte (*sk.lietas 30.lapu*); notikuma vietas aerofotogrāfija (*sk.lietas 41.lapu*); fotoattēli (*sk.lietas 42.-43.lapu*); Rīgas Domes Satiksmes departamenta ar 2011.gada 24.februāra vēstuli Nr.DS-11-427-nd iesniegtā luksoforu izvietojumu shēma Rīgā, Muitas ielas un Eksporta ielas krustojumā un Muitas ielas un Eksporta

ielas krustojuma Rīgas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas izdruka 1:500 mērogā (*sk.lietas 54.-56.lapu*); fotoattēli (*sk.lietas 61.-63.lapu*); liecinieka *M.L.* liecība (*sk.lietas 66.-67.lapu*); pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā, pieteikumā un tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi par notikuma apstākļiem.

[12] Pieteicējs 2010.gada 1.marta paskaidrojumā norāda, ka 2010.gada 1.martā ap plkst.10.00 vadījis transportlīdzekli Toyota Carolla, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/* pa Eksporta ielu pilsētas centra virzienā. Tālākais braukšanas virziens bijis paredzēts - kreisais pagrieziens uz Muitas ielu ar uzbraukšanu uz Vanšu tilta. Piebraucot pie krustojuma, pieteicējs ieņēmis kreisā pagrieziena joslu, jo luksoforā dedzis sarkanais aizliedzošais signāls. Nākošajā ciklā, kad dega zaļais signāls, vairākas priekšā braucošās mašīnas veikušas kreiso pagriezienu, un atkal iededzies sarkanais aizliedzošais signāls.

Kad ieslēdzies zaļais signāls, pirms pieteicēja vadītā transportlīdzekļa, lai veikti kreiso pagriezienu, bijusi vēl viena automašīna, kura iebraukusi krustojumā un apstājusies, lai sagaidītu, kad atbrīvosies pretim braucošā plūsma. Pieteicējs nostājies cieši aiz priekšā esošās automašīnas. Pieteicējs esot bijis iebraucis krustojumā (šķērsojis balto līniju pirms luksofora, kā arī šķērsojis krustojumu veidojošās līnijas ar Muitas ielu). Kad priekšā esošais transportlīdzeklis uzsācis kreiso pagriezienu, pieteicējs uzsācis braukt aiz viņa. Pieteicējs norāda, ka šādam manevram nepieciešamas 2-3 sekundes. Kreisā pagrieziena manevru pieteicējs pabeidzis, kad luksoforā zaļais signāls bija pārslēdzies uz sarkano.

No minētā pieteicēja paskaidrojuma izriet, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis ir ilgstoši stāvējis pie luksofora minētajā krustojumā, proti, pieteicējs piebraucis pie krustojuma, kad tajā dedzis sarkanais aizliedzošais signāls, iedegoties zaļajam signālam, aizbraukušas vairākas automašīnas un tad atkal iededzies sarkanais aizliedzošais signāls. Šajā brīdī pirms pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ir atradies viens transportlīdzeklis. Tiesa konstatē, ka pieteicējs notikumus minētajā krustojumā apraksta, nenorādot, ka starp zaļo un sarkano luksofora signālu deg arī dzeltenais luksofora signāls, kas transportlīdzekļiem, kuri šajā brīdī jau ir iebraukuši krustojumā, dod iespēju pabeigt uzsākto manevru.

Savukārt 2010.gada 22.aprīļa iesniegumā un pieteikumā pieteicējs norāda, ka pie krustojuma piebraucis tad, kad dedzis iepriekšējā cikla sarkanais aizliedzošais signāls. Pieteicējs apturējis transportlīdzekli aiz vienīgā priekšā stāvošā transportlīdzekļa. Iedegoties zaļajam luksofora signālam, priekšā braucošais transportlīdzeklis iebraucis krustojumā, pieteicējs aiz tā iebraucis krustojumā, šķērsojot 929.ceļa apzīmējumu.

Izvērtējot minētos pieteicēja paskaidrojumus, tiesa konstatē pretrunas attiecībā par pieteicēja piebraukšanu pie krustojuma, proti, sākotnēji pieteicējs norāda, ka pieteicējam atrodoties pirms krustojuma un iedegoties zaļajam luksofora signālam aizbraukuši vairāki transportlīdzekļi, kas veikuši kreiso pagriezienu, un tikai nākamajā reizē, kad luksoforā iededzies zaļais signāls, pieteicējs iebraucis krustojumā. Taču apstrīdēšanas iesniegumā un pieteikumā

pieteicējs norāda, ka piebraucot pie krustojuma, apstājies aiz vienīgā priekšā esošā transportlīdzekļa.

[13] Valsts policijas amatpersona *M.L.* 2010.gada 1.marta paskaidrojumā norāda, ka 2010.gada 1.martā uz Eksporta ielas konstatēts Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punkta pārkāpums, kuru izdarīja automašīna Toyota Corolla, ar valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, braucot pa Eksporta ielu no Elizabetes ielas puses, veicot kreiso pagriezienu uz Muitas ielu Citadeles ielas virzienā pie luksofora sarkanā aizliedzošā signāla. Valsts policijas transportlīdzeklis, kurā atradusies minētā Valsts policijas amatpersona, atradies tieši aiz minētā transportlīdzekļa. Apturot pieteicēja vadīto transportlīdzekli, pieteicējs bijis nesaprašanā, par to, kas ir pārkāpts, jo viņam esot licies, ka viņš ir bijis krustojumā. Pieteicējs nav piekritis konstatētajam pārkāpumam un sniedzis rakstveida paskaidrojumus. Ziņojumā norādīts, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis uzsācis nogriešanās manevru pie degošā sarkanā luksofora signāla. *M.L.* ekipāžā strādājis (Valsts policijas transportlīdzeklī atradies) kopā ar Ceļu policijas bataljona jaunāko inspektoru *U.U.* un *V.Z.*

Ziņojuma pievienota shēma, kurā attēlota notikuma vieta. Pie sarkanā luksofora signāla krustojumā atrodas transportlīdzekli, bet pieteicēja vadītā transportlīdzekļa, kas atzīmēts ar Nr.1, atrašanās vieta attēlota pirms luksofora un pirms nepārtrauktās baltās līnijas (929.horizontālā ceļa apzīmējuma). Aiz pieteicēja vadītā transportlīdzekļa norādīts Valsts policijas transportlīdzekļa atrašanās vieta, shēmā atzīmēta ar Nr.2. Ar Nr.3 shēmā attēlots transportlīdzeklis, kurš pie sarkanā luksofora signāla jau bijis iebraucis krustojumā.

Tiesas sēdē Valsts policijas amatpersona *M.L.* liecina, ka luksoforā sarkanais signāls iededzies, Valsts policijas transportlīdzeklim nepiebraucot pie krustojuma. Priekšā braucošais transportlīdzeklis, kuru vadījis pieteicējs, nebremzējot veicis kreiso pagriezienu uz Muitas ielu. Notikums noticis no rīta, kad satiksme ir minimāla (intensīva satiksme – no plkst.8.00 līdz 9.00), krustojums bijis brīvs. Valsts policijas transportlīdzeklis, braucot aiz pieteicēja vadītā transportlīdzekļa – ķiršu krāsas „Toyota", sācis bremzēt un bijis gandrīz apstājies, jo luksoforā dedzis sarkanais signāls, bet priekšā braucošais transportlīdzeklis turpinājis kustību. Pieteicēja vadītais transportlīdzeklis, nedaudz samazinot ātrumu (neapstājoties pirms krustojuma), šķērsojis krustojumu. Kad pieteicēja vadītais transportlīdzeklis braucis pirms Valsts policijas transportlīdzekļa, krustojumā nav stāvējis neviens transportlīdzeklis. Pieteicēja vadītais transportlīdzeklis ticis apturēts un pieteicējam izskaidrots pārkāpums, pieteicējs atbildējis: „Atvainojiet, es nepamanīju".

Izvērtējot Valsts policijas amatpersonas *M.L.* sniegto paskaidrojumu un liecību, tiesa konstatē, ka ziņojumā ietvertie paskaidrojumi par notikuma apstākļiem un liecība atbilst Protokolā norādītajam, ka pieteicējs minēto krustojumu ir šķērsojis pie sarkanā aizliedzošā luksofora signāla, neapturot transportlīdzekli pirms 979.ceļa apzīmējuma. Tiesai nerodas šaubu, ka Valsts policijas amatpersonām, kuras atradās transportlīdzeklī aiz pieteicēja vadītā

transportlīdzekļa, nebija šķēršļu nekļūdīgi konstatēt, pie kāda luksofora signāla pieteicēja vadītais transportlīdzeklis iebrauca krustojumā. Valsts policijas amatpersona liecināja, ka Valsts policijas transportlīdzeklis braucis aptuveni 20m aiz pieteicēja vadītā transportlīdzekļa, un, tuvojoties krustojumam Valsts policijas transportlīdzeklis bremzējis, jo luksoforā dedzis sarkanais signāls. Ņemot vērā apstākli, ka pirms sarkanā aizliedzošā signāla luksoforā iedegas dzeltenais – arī aizliedzošais signāls un tā degšanas laiks ir aptuveni 2-3 sekundes, kurā transportlīdzeklis, kas brauc ar ātrumu 50 km/h, nobrauc aptuveni 30-40m, tiesa atzīt, kā šādā situācijā pieteicējam bija iespēja apturēt transportlīdzekli pirms 979.ceļa apzīmējuma, pirms luksoforā degot dzeltenajam aizliedzošajam signālam.

No liecinieka sniegtās liecības izriet, ka, pieteicējam piebraucot pie krustojuma, priekšā nav bijuši citi transportlīdzekļi, bet transportlīdzeklis, kas attēlots *M.L.* ziņojumam pievienotajā shēmā minētajā vietā atradies kustībā, proti, pieteicēja transportlīdzeklim pa priekšu braucošais transportlīdzeklis nav stāvējis krustojumā un arī pieteicēja vadītais transportlīdzeklis krustojumā netika apturēts.

[14] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 164.panta pirmo daļu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Apkopojot iepriekš konstatētos faktus un minētos apsvērumus, izvērtējot minētos pierādījumus, un ņemot vērā, ka pieteicēja sniegtie paskaidrojumi ir savstarpēji pretrunīgi, bet Protokolā konstatētie lietas apstākļi ir saskanīgi ar Valsts policijas amatpersonas *M.L.* sniegto rakstveida paskaidrojumu, kā arī tiesas sēdē sniegto liecību, tiesa atzīst, ka Protokolā konstatētajiem lietas apstākļiem, ko apstiprina Valsts policijas amatpersonas ziņojumā norādītais un sniegtā liecība, ir piešķirama lielāka ticamība, nekā pieteicēja minētajam lietas apstākļu izklāstam.

[15] Apkopojot iepriekš norādīto un izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa atzīts par pierādītu apstākli, ka 2010.gada 1.martā plkst.10.10 Rīgas pilsētā pieteicējs, vadot transportlīdzekli Toyota Corolla ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* pa Eksporta ielu no Elizabetes ielas puses Muitas ielas virzienā un veicot kreiso pagriezienu uz Muitas ielu Citadeles ielas virzienā, neapturēja transportlīdzekli šim nolūkam paredzētā vietā un iebrauca krustojumā un šķērsoja krustojumu pie luksofora sarkanā aizliedzošā signāla, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 56.4 punkta prasības. Līdz ar to atzīstams par pierādītu, ka pieteicējs ar šādu rīcību ir izdarījis LAPK $149.^{5}$ panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[16] Pieteicējs apstrīdēšanas pieteikumā norāda, ka administratīvajā procesā iestādē pieteicējam ir bijusi liegta iespēja iepazīties ar Valsts policijas

amatpersonas *M.L.* 2010.gada 1.marta ziņojumu. Vienlaicīgi pieteicējs pieteikumā atzīst, ka viņam sākotnējā lietas izskatīšanā 2010.gada 23.martā pieteicējam ir tikusi dota iespēja iepazīties ar pieteikuma pievienoto shēmu. No lietas materiāliem nav konstatējams, ka pieteicējs lietas izskatīšanas laikā 2010.gada 23.martā būtu sniedzis rakstveida paskaidrojumus vai iebildumus par Valsts policijas amatpersonu rīcību, tostarp par LAPK 260.panta otrajā daļā noteikto tiesību izmantošanas aizliegumu. No lietas materiāliem nav konstatējams, ka pieteicējs būtu rakstveidā lūdzis izsniegt lietā esošos pierādījumus un ka šādu pierādījumu izsniegšana pieteicējam būtu tikusi atteikta.

Tiesa atzīst, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, saskaņā ar LAPK 260.panta pirmo daļu ir tiesības iepazīties ar lietas materiāliem, tostarp arī ar Valsts policijas amatpersonas dienesta ziņojumu, ja tas kā pierādījums tiek pievienots lietas materiāliem. Tādēļ, šādai personai liedzot iespēju iepazīties ar lietas materiāliem, tiek pārkāptas LAPK 260.pant pirmās daļas prasības.

Taču vienlaicīgi tiesa atzīst, ka par šādu Valsts policijas amatpersonas, kas sākotnēji izskatījusi šo administratīvā pārkāpuma lietu, iespējami pieļauto procesuālo pārkāpumu informāciju satur tikai pieteicēja sniegtie paskaidrojumi. Kā norādīts iepriekš, no lietas materiāliem nav konstatējams, ka pieteicējs būtu rakstveidā lūdzis iespēju iepazīties ar lietā esošajiem materiāliem vai lūdzis izsniegt to kopijas, un šāds pieteicēja lūgums administratīvajā procesā iestādē būtu ticis noraidīts.

Ņemot vērā norādīto un izvērtējot lietas materiālus kopumā, tiesa nerod apstiprinājumu pieteicēja apgalvojumam, ka pieteicējam administratīvajā procesā iestādē būtu bijusi liegta iespēja iepazīties ar lietas materiāliem, un līdz ar to tiesa nekonstatē atbildētājas rīcībā LAPK 260.panta pirmās daļas pārkāpumu.

[17] Par LAPK 149.$^{5}$ panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu tiesību normas sankcijā paredzēt administratīvā atbildība - naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no divdesmit līdz simt latiem.

Pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 20, kas ir minimālais piemērotās tiesību normas sankcijā paredzētais sods.

LAPK 32.panta pirmajā daļā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Šā panta otrajā daļā noteikts, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs 2009.gada 18.septembrī ir saukts pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, kas izdarīts ceļu satiksmē. Saskaņā ar LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktu atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprina apstāklis, ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta.

Tādējādi izskatāmajā gadījumā ir konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis, kas paredzēts LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktā.

Ņemot vērā LAPK 32.panta otrajā daļā noteikto, secināms, ka minimālais sods būtu piemērojams gadījumā, ja pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība un mantiskais stāvoklis, kā arī vainas forma (pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības) vai lietā konstatētie atbildību mīkstinošie apstākļi liecina par to, ka LAPK 22.pantā noteiktais soda piemērošanas mērķis ir sasniedzams, piemērojot minimālās soda sankcijas. LAPK 22.pantā noteikts, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Izvērtējot minētos apstākļus ir jāņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 33.panta pirmās daļas 1.punktu par atbildību mīkstinošu apstākli ir atzīstams arī tāds apstāklis, ka pārkāpējs vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto, proti, pārkāpēja subjektīvā attieksme pret izdarīto pārkāpumu, apzinoties izdarīto pārkāpumu, atzīstot savu vainu un nožēlojot izdarīto, kas varētu būt par pamatu atzīt, ka arī minimālas soda sankcijas šādā gadījumā pildīs audzinošās funkcijas, atturot pārkāpēju no atkārtotu pārkāpumu izdarīšanas.

Ņemot vērā norādīto, izvērtējot pieteicēja izdarītā pārkāpuma raksturu un apstākļus, pieteicēja attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, kā arī minēto atbildību pastiprinošo apstākli, tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā samērīgs un atbilstošs sods būtu nedaudz virs piemērojamajā tiesību normā paredzētā vidējā naudas soda, proti, Ls 60. Taču, ņemot vērā LAPK 286.panta otrajā daļā noteikto, ka šā panta pirmās daļas 4. un 5.punktā minētajos gadījumos (atceļ lēmumu un pieņem jaunu nolēmumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzliek sodu vai arī groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu) iestāde vai tiesa var pieņemt personai nelabvēlīgāku nolēmumu, ja lieta tiek izskatīta pēc prokurora protesta vai cietušā sūdzības, izskatāmajā gadījumā pieteicējam uzliktais sods atstājams negrozīts.

## Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

## nosprieda:

**noraidīt** *U.S.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 24.maija lēmuma Nr.3078 atcelšanu;

**atstāt negrozītu** Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 24.maija lēmumu Nr.3078.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) S.Pone

**NORAKSTS PAREIZS**
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____ S.Pone
Valmierā, 2011.gada 23.maijā.